

Vlaams
Parlement

vergadering **C215**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening,
Energie en Dierenwelzijn

van 28 april 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Bart Nevens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het gebruik van gerecycleerd bouwafval - 1887 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Bart Nevens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over inspraak bij projecten met gewestgrensoverschrijdende effecten voor mens of milieu - 1933 (2014-2015)	5
VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de handelingen van algemeen belang - 1934 (2014-2015)	8

VRAAG OM UITLEG van Bart Nevens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over het gebruik van gerecycleerd bouwafval – 1887 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

De heer Bart Nevens (N-VA): Voorzitter, minister, bedrijven die bouwafval recycleren, zien zwarte sneeuw omdat veel steden en gemeenten minder vaak wegen (her)aanleggen als gevolg van besparingen. Hierdoor stapelen zowel het afval als gerecycleerd materiaal zich op.

De situatie kan volgens de Federatie van Belgische Milieubedrijven (FEBEM) verbeteren als nog meer ingezet wordt op het gebruik van gerecycleerd materiaal. Ze verwijten de overheid dan ook dat er te weinig ingezet wordt op het gebruik van gerecycleerd materiaal en dat er nog te vaak nieuw materiaal gebruikt.

Minister, in welke mate klopt de stelling dat er bij wegenwerken te vaak geopteerd wordt voor het gebruik van nieuw materiaal en niet voor gerecycleerd materiaal?

Zijn er naast budgettaire oorzaken ook kwaliteitsaspecten die ertoe leiden dat er bij wegenwerken meer gebruikgemaakt wordt van nieuw dan wel gerecycleerd materiaal?

Wordt het gebruik van gerecycleerd materiaal voor lokale wegenwerken gepromoot door de Vlaamse overheid? En zo ja, hoe?

Actieprogramma 10 van het 'milieuverantwoord beheer van huishoudelijke afvalstoffen' heeft het bevorderen van de afzet van gerecycleerde materialen als doelstelling. Een van de ondersteunende doelstellingen is het onderzoek naar afzetmogelijkheden van puingranulaten in hoogwaardige toepassingen. In welke mate wordt deze doelstelling gehaald? Wat is de verhouding tot de stelling van FEBEM?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega Nevens, binnen mijn bevoegdheden heb ik wel wat instrumenten in handen om het gebruik van de granulaten te stimuleren en daar een goed kader voor te scheppen. Vanuit Leefmilieu kunnen we de juridische en milieuhygiënische voorwaarden scheppen om ervoor te zorgen dat de materialen goed worden gebruikt.

Het meest recente jaarverslag van het Monitoringsysteem Duurzaam Opperflaktedelfstoffenbeleid toont aan dat 46 procent van alle materialen in Vlaanderen primaire delfstoffen zijn. 54 procent zijn alternatieve grondstoffen waarvan 16 procent gerecycleerde granulaten van bouw- en sloopafval. U kunt het rapport raadplegen op de website van het departement. Er is nog marge om meer gerecycleerde granulaten te gebruiken.

De recente cijfers van de certificatie-inrichtingen voor gerecycleerde granulaten, Copro en Certipro, tonen geen daling aan van de afzethoeveelheden.

Er is geen enkele reden, ook niet budgettair, om de voorkeur te geven aan primaire materialen. Ik wil dat heel uitdrukkelijk meegeven. Betreffende prijs kan men daar perfect een beroep op doen.

We moeten natuurlijk een goede kwaliteit garanderen. Als men kan kiezen tussen de primaire en de gerecycleerde, en er bestaat twijfel over de kwaliteit, dan zou de keuze wel eens voor de primaire grondstoffen kunnen zijn. Samen met de

sector heeft de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) een beheersysteem 'milieukwaliteit gerecycleerde granulaten' opgesteld. Voor de producenten van de gerecycleerde granulaten is het een eenheidsreglement, en dat bevat heel strenge acceptatieregels voor brekers en een verplichting tot interne controle en uniforme externe controle.

Er is geen enkele reden om bij wegenwerken primaire granulaten te verkiezen boven de gerecycleerde. De reden om gerecycleerde materialen niet of maar beperkt toe te laten, kan liggen in heel specifieke eisen betreffende wegeaanleg en beton. Hoogwaardige toepassingen zijn dan ook vaak van bouwtechnische aard. Maar heel wat proefprojecten hebben uitgewezen dat gerecycleerde granulaten ook daaraan kunnen voldoen.

De lokale besturen hebben een voorbeeldfunctie om de materialenkringloop te sluiten. In heel wat bestekken voor opdrachten voor onderhoudswerken of aanleg van asfaltwegen en fietspaden worden nog steeds verbodsbepalingen opgenomen voor het gebruik van secundaire grondstoffen. Dat druist volledig in tegen het principe van een duurzaammaterialenbeleid. In plaats daarvan zou het gebruik van secundaire grondstoffen gestimuleerd moeten worden. Dus: niet uitsluiten, maar nog meer gaan toelaten. Indien de secundaire grondstof milieuhygiënisch en technisch voldoet voor bepaalde toepassingen, is er dus geen enkele reden.

Recent heeft de VVSG in samenwerking met de OVAM in het kader van het Vlaams actieplan duurzame overheidsopdrachten een algemene oproep gelanceerd naar de lokale besturen om die bepalingen te vervangen en te schrappen in de bestekken. Bij de uitbesteding van wegenwerken baseren de lokale overheden zich op het standaardbestek 250. Wanneer de opmaak van de specifieke bestekken gebaseerd is op de meest recente versie van het standaardbestek, is er geen verschil meer. Ook dat is positief nieuws.

Het Actieprogramma 10 wordt eveneens uitgevoerd voor gerecycleerde granulaten. Dat heeft ook te maken met het uitvoeringsplan milieuverantwoord materiaal- en afvalbeheer in de bouw. De OVAM heeft er bij de recente aanpassing van het standaardbestek op aangedrongen dat ook de afdeling Wegen en Verkeer inzet op het gebruik van gerecycleerde en secundaire granulaten. Binnen het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaal- en afvalstoffen (VLAREMA) is dat ook toegestaan. Bovendien heeft de OVAM de aandacht van het Agentschap Wegen en Verkeer (AWV) gevestigd op een studie over de toepassingsmogelijkheden die overzichtelijk aangeeft hoe en wanneer de gerecycleerde granulaten kunnen worden ingezet. Op die manier kan ook de afzet nog verder worden gestimuleerd en gedifferentieerd.

We hebben dus al heel wat gedaan, maar we blijven overleggen. Misschien moet het thema eens op enkele gemeenteraden aan bod komen en kunnen gemeenteraadsleden hun schepencollege vragen de gerecycleerde granulaten op te nemen in hun standaardbestek.

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

De heer Bart Nevens (N-VA): Ik ben blij, minister, dat u toegeeft dat er nog meer mogelijkheden zijn om in bouwprojecten en wegeaanleg gerecycleerde materialen te gebruiken. Er is dus nog ruimte. Dankzij de controle van de OVAM is bovendien de kwaliteit van gerecycleerde materialen gewaarborgd. Op het terrein merk ik echter inderdaad dat de lokale besturen vaak niet op de hoogte zijn van de kwaliteit van gerecycleerde materialen en dat er daar nog een inhaaloperatie moet gebeuren. We moeten echter niet altijd wachten tot de lokale overheden zelf in gang schieten. Het is aangewezen dat de Vlaamse Regering een omzendbrief stuurt om de aandacht van gemeentebesturen erop te vestigen dat het interessant en ook voordeliger is de standaardbestekken aan te passen en zo mee te werken

aan een gesloten kringloop. Recycleren en hergebruiken moet voorrang krijgen op het aanwenden van nieuwe primaire grondstoffen, zodat we onze toekomst veilig kunnen stellen. De sector geeft aan dat er materiaal beschikbaar is. Ik ben blij dat de overheid en in het bijzonder het AWV het goede voorbeeld geven. Uiteindelijk moet de overheid zelf aantonen dat er geen probleem is met het gebruik van gerecycleerde materialen. Ze heeft een voorbeeldfunctie voor lokale besturen, maar ook voor particulieren. Zo kan ze haar steentje bijdragen aan de strijd tegen overconsumptie van primaire grondstoffen.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Een omzendbrief lijkt me nogal een zwaar instrument. We hebben het standaardbestek al aangepast. De VVSG is daarvan op de hoogte en heeft daarover ook al gecommuniceerd. We zullen het nog eens extra signaleren. Laten we deze maatregelen eerst een kans geven en afwachten of we een nog zwaarder instrument moeten inzetten.

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

De heer Bart Nevens (N-VA): Soms moeten we wel iets zwaardere middelen inzetten. Ik zeg niet dat we met een bazooka op een mug moeten schieten, maar soms moeten lokale besturen ook wakker worden geschud en moeten ze beseffen dat ze op dit vlak ook een verantwoordelijkheid dragen. U, minister, bent het best geplaatst om dat signaal te geven.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bart Nevens aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over inspraak bij projecten met gewestgrensoverschrijdende effecten voor mens of milieu – 1933 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

De heer Bart Nevens (N-VA): De Vlaamse Regering keurde op 3 april een voorontwerp van decreet goed om de procedures voor het opmaken van RUP en MER om te vormen tot één geïntegreerd planningsproces. Het voorontwerp van decreet geeft honderd procent uitvoering aan de Europese richtlijn met betrekking tot de milieubeoordeling van plannen. Ik denk dat dat een heel goede zaak is, en we zullen er in de commissie vermoedelijk snel op kunnen terugkomen.

Mijn vragen gaan vooral over de verplichte inspraak bij projecten met gewestgrensoverschrijdende effecten voor mens of milieu. In de Vlaamse regelgeving werd op meerdere plaatsen uitvoering gegeven aan artikel 7 van de Europese richtlijn van 27 juni 1985 en van 13 december 2011 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten. Zo bevat het decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM) in artikel 4.3.4, §5, de verplichting om de kennisgevingsnota over het project-MER voor advies naar andere lidstaten van de Europese Unie of andere gewesten door te sturen indien het project een aanzienlijk effect kan hebben op mens of milieu in de andere lidstaat of het andere gewest. Gelijkwaardige bepalingen zijn opgenomen in artikel 19bis van het VLAREM-besluit (Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning) inzake de milieu-aanvraag en artikel 6/1 van het besluit van de Vlaamse Regering over het openbaar onderzoek bij aanvragen tot stedenbouwkundige vergunningen.

Bij vergunningsaanvragen waarbij negatieve of significante effecten op het milieu van een ander gewest of EU-lidstaat kunnen optreden, moet verplicht advies

worden gevraagd en kunnen de belanghebbende inwoners van het betrokken gewest of EU-lidstaat ook bezwaren en opmerkingen formuleren tijdens het openbaar onderzoek over de vergunningsaanvraag.

Concreet in Vlaanderen betekent dit dat de vergunningverlenende overheid in deze gevallen het dossier van de vergunningsaanvraag samen met de project-MER voor advies moet overmaken aan het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en/of het Waalse Gewest indien het project zich situeert in de buurt van de gewestgrenzen.

Minister, op welke manieren werd deze EU-richtlijn betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten vertaald in regelgeving in de andere gewesten, namelijk Wallonië en Brussel? Op welke manier gebeurt de inspraak bij projecten met gewestgrensoverschrijdende effecten voor mens of milieu in de praktijk? Wie wordt hierover bevraagd? Welke Vlaamse administraties worden hierbij betrokken? Komen deze dossiers met gewestgrensoverschrijdende impact op de tafel van de Vlaamse Regering? Worden deze dossiers met gewestgrensoverschrijdende impact besproken op het intergewestelijke overleg?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Nevens, dank voor uw vraag. Het is iets waarover wij vaak vragen krijgen.

Uw eerste vraag heeft betrekking op hoe het is geregeld. We hebben natuurlijk het Verdrag van Espoo, u allen bekend. Dat bepaalt de modaliteiten voor het behandelen van milieueffectenrapportage in grensoverschrijdende verbanden. Dat is omgezet in de EU-richtlijnen inzake de milieueffectenbeoordeling. Op die manier moeten de lidstaten dat implementeren. Dat is ook bij ons gebeurd.

In de richtlijnen staat dat bij dergelijke projecten de aangrenzende bevolking op dezelfde manier in het openbaar onderzoek moet worden betrokken als de eigen bevolking. Als je bijvoorbeeld een openbaar onderzoek hebt, moeten die op dezelfde manier daarbij worden betrokken.

De Vlaamse regelgeving inzake de milieueffectenrapportage voorziet daar ook in, alsook de Brusselse en Waalse regelgeving. De praktische uitvoering daarvan is geregeld door middel van een informele samenwerkingsafpraak tussen de verschillende gewesten, en dan vooral de contactpunten, over hoe de informatie wordt uitgewisseld en de procedures. Ook met omliggende landen zijn er dergelijke concrete afspraken gemaakt. Als er grensoverschrijdende milieueffecten zijn, worden die ook op die manier aangepakt.

We moeten een onderscheid maken tussen vergunningen waarvoor al of niet een project-MER moet worden opgemaakt. Wanneer de dienst-MER vaststelt dat voor een bepaalde milieueffectenrapportage de grensoverschrijdende procedure moet worden toegepast, dan stuurt men in eerste instantie de kennisgevingsnota naar het afgesproken contactpunt in Wallonië, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, Frankrijk of Nederland. Deze instanties worden ook verder in het MER-proces betrokken. Voor projecten in Frankrijk, Nederland, Wallonië en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met mogelijke grensoverschrijdende milieueffecten bij ons, moeten deze landen dus ook het Vlaamse Gewest contacteren. Voor milieuvergunningen waarvoor geen project-MER moet worden opgemaakt, bepaalt artikel 19bis van VLAREM hoe de uitwisseling van informatie moet gebeuren.

De problematiek van grensoverschrijdende effecten voor mens en milieu wordt voorgelegd aan de Vlaamse Regering, wanneer ze betrekking heeft op dossiers waarin de Vlaamse Regering ook de beslissingsbevoegdheid heeft. Dat is niet het geval voor de bijzondere procedure voor de stedenbouwkundige vergunningen. In

deze dossiers wordt het resultaat van het betrekken van aangrenzende staten en regio's opgenomen.

Het akkoord dat is afgesloten tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, heeft betrekking op het instellen van het Informatieforum Ruimtelijke Ordening. Dat richt zich heel specifiek op ruimtelijke planningsprocessen. Dit akkoord verwijst onder meer naar volgende opdrachten voor het Informatieforum. Eerst en vooral is dat het identificeren van de ruimtelijke planningsprocessen die minstens twee gewesten aanbelangen. Als dat zo is, zal ieder gewest erop toezien dat planningsprocessen voor nieuwe ruimtelijke plannen met mogelijk aanzienlijke gewestgrensoverschrijdende effecten, worden meegedeeld aan het Informatieforum. Verdere opdrachten zijn het faciliteren van het overleg, het instaan voor het organiseren en faciliteren van gegevensuitwisseling, het ter beschikking stellen van de resultaten van het overleg aan alle gewesten en het formuleren van voorstellen tot het gezamenlijk financieren van studies om te beschikken over de gegevens die nodig zijn voor gezamenlijke acties. Op het intergewestelijke informatieforum staan momenteel geen discussies met betrekking tot specifieke dossiers op de agenda.

Collega, u ziet dat dit ook geregeld is voor ruimtelijke ordening. Het gaat op die manier in zijn werk. Wij hebben heel nauwkeurig en nauwgezet de Europese verplichtingen en het internationale Verdrag van Espoo geïmplementeerd in Vlaanderen en hebben ook goede afspraken gemaakt met de andere gewesten.

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

De heer Bart Nevens (N-VA): Minister, ik dank u. Ik ben blij dat er goede en duidelijke afspraken zijn gemaakt tussen onze verschillende gewesten en ook met onze buurlanden. Dat is belangrijk, zeker voor de projecten die invloed zouden hebben op de leefkwaliteit van de burens. Men zegt altijd: beter een goede buur dan een verre vriend.

Maar stel dat er morgen een project is dat in aanmerking zou komen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, waarvan men zegt dat het de grens van het Brusselse Gewest zou kunnen overschrijden en de impact zodanig groot is dat Vlaanderen daarvan hinder zou ondervinden, begrijp ik het dan goed dat dan het Brusselse Gewest iemand in Vlaanderen contacteert? Wie is dat dan? U spreekt van een contactpersoon. Is dat een bepaalde dienst? Bent u dat zelf persoonlijk of is er iemand aangesteld die dan de bal aan het rollen brengt en het openbaar onderzoek dat gevoerd wordt in het Brusselse Gewest, gaat overdoen in Vlaanderen? Bepert zich dat tot een bepaald deel of kan men in heel Vlaanderen bezwaar indienen tegen dat bepaald project in een buurland of in een ander gewest? En omgekeerd, wie is het hier in Vlaanderen? Ik veronderstel dat het misschien de MER-cel is die zegt dat een project een grotere draagkracht heeft dan onze eigen gewestgrenzen en ook een impact zal hebben in een ander gewest of in een van onze buurlanden. Misschien kunt u een verduidelijking geven over wie als contactpersoon in welke situatie fungeert, enerzijds wanneer het zich situeert in een ander gewest en anderzijds indien het zich situeert in Vlaanderen.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Nevens, het uitwisselen van informatie die toekomt, gebeurt via de dienst MER. Als er een grensoverschrijdend effect is, dan gaat dat in openbaar onderzoek zoals alle andere openbare onderzoeken. Dan kan elke belanghebbende reacties formuleren op het project dat is opgestart over de gewestgrens. Dat is de manier waarop het verloopt.

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

De heer Bart Nevens (N-VA): Minister, dank u wel. Concreet zou ik graag verwijzen naar een dossier over een nieuwe asfaltcentrale.

Is er voor een dergelijk dossier overleg geweest tussen Vlaanderen en Brussel? Heeft de komst van deze asfaltcentrale volgens u een invloed op de plannen en de afspraken met Brussel over het optimaliseren van de ring? Dat is een concreet voorbeeld waarbij we vermoeden dat er een grensoverschrijdende problematiek zou kunnen ontstaan door het bouwen van een asfaltcentrale dicht tegen de gewestgrens.

De voorzitter: Mijnheer Nevens, dit was uw slotbemerking. Een bijkomende vraag kan normaal gezien niet in een slotbemerking worden gesteld. U vraagt daarin ook naar een specifiek, concreet dossier, wat iets is voor een schriftelijke vraagstelling. Als u hierover een schriftelijke vraag stelt, dan kunt u een uitgebreid antwoord ontvangen.

De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de handelingen van algemeen belang – 1934 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

De heer Axel Ronse (N-VA): Voorzitter, ik wil twee ondernemers welkom heten in de zaal die in het kader van een politieke stage, georganiseerd door Voka, deze commissie mee volgen. Minister, zet uw beste beentje voor. Ik zal dat ook doen.

Niet enkel collega Nevens heeft last van een helder moment, ook de Raad van State. In een aantal dossiers wordt dat wat problematisch. Het wordt ook wat tragisch, minister. Wij hebben de vorige legislatuur samen met u een aantal heel belangrijke decreten opgestart en een aantal heel belangrijke stappen gezet die heel veel maatschappelijk en politiek overleg hebben vereist. Wat zien we nu? Een voor een worden die zaken door leuke arrestjes op basis van soms concrete cases en op basis van adviezen die we vragen, in vraag gesteld of tijdelijk afgeknald, waardoor u als minister al die goede dingen die we vorige legislatuur samen hebben uitgewerkt, moet repareren in plaats van uitvoeren en in de praktijk brengen.

Dat is niet anders voor het verhaal over de handelingen van algemeen belang. Heel recent verscheen op de website van Ruimte Vlaanderen een minimale aankondiging die mijns inziens toch wel zeer verregaand is, namelijk de vernietiging van een afgeleverde vergunning voor een waterzuiveringsinstallatie van Aquafin. Ik zal de concrete case niet meegeven, want het gaat hier over algemene dossiers. Die vergunning wordt aangevochten, alsook een bepaling uit het besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de werken van algemeen belang.

Dit besluit werd tijdens de vorige legislatuur grondig aangepast als een van de sporen voor versnelling van investeringsprojecten. Op basis van dit besluit kunnen immers bepaalde werken en projecten van algemeen belang, zoals een waterzuiveringsinstallatie, maar ook een aanpassing van een gemeenteweg of noem maar op, onder bepaalde voorwaarden vergund worden in elke bestemmingszone, zonder dat vooraf een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) moet worden opgemaakt. Dit betekende een zeer belangrijke tijdswinst en werd vooral noodzakelijk geacht voor bijvoorbeeld aanpassingen aan gemeentewegen, kleine infrastructuur, leidingen, bushokjes, maar ook projecten voor waterzuivering en werken in het kader van integraal waterbeheer.

In het arrest van 13 januari 2015 wordt door de Raad van State naar aanleiding van een particuliere klacht het besluit voor werken van algemeen belang zo goed als nietig verklaard. De Raad van State zegt tegelijk dat ook heel wat andere projecten uit het besluit, naast de waterzuiveringsprojecten, niet kunnen worden beschouwd als werken met een beperkte ruimtelijke impact en dus niet stroken met de bepalingen in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

Mij lijkt het dan ook aannemelijk dat andere projecten op basis van deze rechtspraak zullen worden aangevochten, en dat moeten we vermijden. Minister, helaas, ik vrees dat u een nieuw dossier moet gaan repareren, namelijk een nieuwe goede intentie die we met zijn allen hadden gerealiseerd.

Welke impact heeft dit arrest op de lopende en geplande projecten van waterzuivering, die niet langer als werken van algemeen belang worden beschouwd en bijgevolg niet kunnen worden gerealiseerd zonder voorafgaand RUP?

Minister, zult u het besluit op korte termijn bijsturen, rekening houdende met de bemerkingen van de Raad van State?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Ronse, het klopt dat de Raad van State een beperkte passage vernietigd heeft uit het besluit van de Vlaamse Regering die betrekking heeft op de handelingen van algemeen belang. Dit artikel omschrijft de handelingen met een beperkte ruimtelijke impact: "de aanleg, de wijziging of uitbreiding van ondergrondse voor het openbare net bedoelde leidingen en voorzieningen voor het verzamelen en afvoeren van hemel-, oppervlakte en afvalwater en bijhorende kleinschalige infrastructuur zoals controlepunten, pompen, opslagcapaciteit, rietvelden en waterzuiveringsinstallatie met een maximale capaciteit van duizend inwoners equivalent".

De Raad van State zegt dat in het besluit maar ook in het administratieve dossier onvoldoende gemotiveerd wordt waarom rietvelden en kleinschalige waterzuiveringsinstallaties een beperkte ruimtelijke impact hebben en dus worden opgenomen in deze lijst. Het arrest spreekt enkel over rietvelden en kleine zuiveringsinstallaties. Deze projecten kunnen dus inderdaad niet langer worden vergund als een handeling van algemeen belang.

Er is een achterpoortje. Voor deze handelingen kan een beroep worden gedaan op artikel 3, §3, van het bestaande besluit in verband met handelingen van algemeen belang. Dan hebben we geen voorafgaand RUP nodig. Dat artikel staat toe voor alle handelingen van algemeen belang af te wijken van de stedenbouwkundige voorschriften, op voorwaarde dat de ruimtelijke impact van de geplande werken ook concreet wordt beoordeeld, en op voorwaarde dat er een projectvergadering wordt gehouden. Op die manier is er een uitweg en kunnen we nog voor een snellere vergunning zorgen.

We hebben een oplossing via het bestaande besluit, maar de procedure is zwaarder dan wat we oorspronkelijk hadden gepland. Bovendien kunnen discussies ontstaan over de wettigheid van de andere handelingen die daarin worden opgesomd. Als we de lijn van de Raad van State doortrekken, kunnen we ons afvragen: wat met de andere die een ruimtelijke beperking hebben? Het verslag aan de Vlaamse Regering bij het besluit bevat ook voor deze handelingen weinig of geen motivering.

We kunnen het besluit dus het best aanpassen. We zijn in overleg hierover, onder meer met juristen, hoe we dat het best aanpakken en oplossen. We zullen dat doen, maar het is inderdaad een spijtige vaststelling. We zijn genoodzaakt voor een oplossing te zorgen.

De heer Axel Ronse (N-VA): Minister, goed dat u uw creativiteit inzet en dat achterpoortje gebruikt. Het is weliswaar wat minder goed dan wat gepland is. Het is nog altijd beter dan het laten maken van een RUP. Is het organiseren van een projectvergadering voldoende? Zal de Raad van State ...

Ik zie aan uw lichaamstaal dat dat geen probleem zal zijn. In welke mate kunt u garanderen dat het achterpoortje safe is?

Het kan voorwerp zijn van een schriftelijke vraag, maar ik zou nog willen weten hoeveel van die waterzuiveringsprojecten zijn ingediend en nu via het achterpoortje moeten. Wat zal het tijdsverlies zijn? Wat is de impact? Is die groot of klein?

Het is zeer goed dat u investeert in het repareren van het ministerieel besluit. We zullen u zeker steunen. Hebt u een timing voor ogen? Of zegt u: geef me eerst even de tijd om te bekomen van die uitspraak en om alles te analyseren en bekijken?

Minister Joke Schauvliege: De alternatieve piste loopt weinig risico, omdat ze die uitzondering niet zomaar toestaat. Dat zit safe.

Hoeveel er zijn, weet ik nu niet. Ik zal dat opvragen en u laten bezorgen.

We komen daar het liefst zo snel mogelijk mee, maar we moeten er natuurlijk voor zorgen dat het juridisch steek houdt. U weet dat het steeds moeilijker wordt om te anticiperen op alle mogelijke vernietigingen die boven ons hoofd hangen. We moeten ervoor zorgen dat het bijzonder goed gemotiveerd is vooraleer we daar terug mee naar de Vlaamse Regering gaan, zodat we de toets van de Raad van State kunnen doorstaan. Dat vraagt wel wat werk van onze juristen en van het kabinet. Wat mij betreft, zo snel mogelijk.

De heer Axel Ronse (N-VA): Ik keer nog eens weer naar mijn inleiding. Ik ben hier nog niet zo lang, maar ik stel vast dat de Raad van State zeer machtig is. Heel veel goede intenties en werk worden vernietigd. We verliezen daar heel veel tijd mee.

Ik wil een suggestie doen, voorzitter. Kunnen we in deze commissie geen 'roadmap' maken van al die vernietigingen? Waar moeten we aan werken? Hoe kunnen we een en ander voorkomen? Eventueel kunnen we een hoorzitting organiseren. Ik vrees dat we zo ongeveer in elke commissie zulke debatten gaan voeren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.